

81.-82. Årg.

(1988-) 1989

ORDINÆR GENERALFORSAMLING

i Regensianersamfundet

finder sted på Collegium Domus Regiæ

fredag den 2. december 1988 kl. 18.30

DAGSORDEN:

1. Valg af dirigent
2. Formanden aflægger beretning
3. Kassereren fremlægger revideret regnskab
4. Revisorerne afgiver betænkning
5. Valg af formand
6. Valg af kasserer
7. Valg af 5 bestyrelsesmedlemmer
8. Valg af 2 revisorer
9. Eventuelt

oOo

Efter generalforsamlingen er der middag, hvor menuen vil være:

Coquilles St. Jacques

Svampefarseret rådyrbov

Fromage du Chèvre

Omelette Surprise

Efter middagen sold, hvorunder Regensrevyens bedste numre fremføres.

Tilmeldelse senest den 28. november til formanden Kjeld Jørgensen, Lundtofte præstegård, Lundtoftevej 159, 2800 Lyngby, tlf. 02 871611

Pris for deltagelse i middag og sold er 100 kr, som betales i løbet af aftenen.

Klokkerberetning, forårssemestret 1988.

HOF sikrer kontinuiteten!

Vores regensperiode begyndte overraskende med, at vi - to stolte HOFister - blev kåret som klokkere ved generalforsamlingen en mørk og kold februaraften. Vi var dengang to små generte drenge, der så gerne ville være P-mænd, men så blev vi rigtige mænd!

Den første store triumf, vi noterede os, var i april måned at optage 19 søde små pus. Det havde siden juli måned 1987 ikke været muligt at optage nye - mest af alt fordi der dengang skulle være et større antal tomme genhusningsværelser til erstatning for de værelser, der skulle sættes i stand. Vi var i ombygningens vold!

Vi satte straks de små til at arrangere indflytterfesten, som skulle holdes allerede den 16. april. Festen var traditionen tro et karneval. Og hvilket karneval: "Granes Tivoli".

Over 100 dejlige mennesker fra nær og fjern - mest nær - boltrede sig mellem lykkehjul, fiskedamme, spåkoner, spillemaskiner, jonglører, stærke mænd og topløse piger.

Kort sagt: Tre hvide duer og Rigtige Venner!

Vi havde hjulpet lidt på regensianernes og udengårdsfjogenes fantasi udi udklædningens svære kunst ved at inddеле alle i grupper med hver sit udklædningstema. Så mens rockerne tævede de fulde svenskere, muntrede konfirmanderne sig med luderne.

Efter at have sovet branderter ud og kvalt tømmermændene stak vi næsen op imod vort næste store projekt: Lindefrokost i det grønne. Det var nu Lindens 203 års fødselsdag, og det måtte fejres.

Det var den 11. maj som ved alle tidligere tiders Lindefrokoster: Lindetale, sjoflinger, mad, Karlskov med øl og snaps fra Peter Heering samt en ny skåneakvavit. Vi manglede dog lidt af det sidste - snapsen - men gad vist om der ikke var nogle, som kunne råde bod på denne skammelige tilstand? Ellers blev Rundetårn indtaget, og vandkampen medførte, at gården stod under vand.

Som noget helt nyt i Regensens historie havde vi inviteret alle vore kære håndværkervenner, arkitekter og embedsmænd fra ministerier med - alle dem, som gennem lang tid havde været med til at ødelægge vores morgensøvn og sat Regensen på den anden ende.

Lindefrokosten sluttede af med levende musik til glæde for dem, der endnu kunne stå op. Og det var mange; læs: der var ikke snaps nok!

Som overraskende afslutning på dette semesters storslåede fester ville vi arrangere et bal, som vi kaldte Lindebal. At kalde det en overraskelse - eller måske snarere: at kalde det et Lindebal - er måske overraskende meget sagt, for alle gamle latterlige og latterligt gamle regensianere har været med til Lindebal.

Dette Lindebal lignede således andre Lindebal med kniv og gaffel, steg og dessert, kedelig provstetale (emne: "Gæsten er ikke velkommen til vore fester"), fantastisk klokkertale (emne: "Velkommen til samfundet ude omkring og til vore gæster"), tåbelige sjoflinger (Gamle skiftede navn til "Pikhoved-klubben" herefter) og øl i håret.

Festen var i lighed med de øvrige fester baseret på, at alle skulle aktiveres. Folk ved ikke, hvor de skal gøre af den anden hånd mens den ene holder om velkomstdrikkeglasset. Ved indflytterfesten kunne de spille på enarmede tyveknægte og slå på tøn-
de, ved Lindefrokosten var der både et ølglas og et snapselas, og ved Lindeballet kunne folk - når de havde sat glasset vel at mærke - klappe af Lindekantaten.

Den videre aktivering gik ud på, at alle skulle bevæge sig ned i gården og bænke sig ved hvide borde og "bløde" stole. Se, hvad der var overraskende nyt og helt usædvanligt, var bolsjestrubede cirkustelte under hvilke, festen skulle holdes. Håndværkerne havde ødelagt Store Sal - ingen gulve, ingen lofter, men masser af svamp - og der var ikke udsigt til, at dette ville blive bedre i vor tid. Altså fest i gården under næsten åben himmel.

Men månen skinnede, og man kunne holde pulsen oppe ved at se på to vidunderlige mavedansere fra Stockholm.

Andre fik høj puls, da midnatsunderholderen viste sig. Vi havde engageret operasangerinden Edith Guillaume akkompagneret af pianisten Mogens Dalsgaard sang partier fra Carmen og nogle franske viser. Grane gråd af glæde og lignede en lille dreng, der havde fået sin første is, da hun sendte ham amourøse blikke, og Vreni blev ikke jaloux.

Semestret har dog ikke bare været tant og fjas. Først på sommeren måtte vi have en ny og ekstraordinær indflytterrunde, hvor vi optog endnu en håndfuld indflyttere. Og endnu vigtigere, Regensen var i foråret et af Københavns vigtigste kulturcentre.

Vi holdt et par slåbrokarrangementer hver uge i den aktive tid. Lad os blot nævne et par stykker af den imponerende række af berømte kulturpersonligheder, som gik gennem vore døre og porte i semestrets løb: Henrik Nordbrandt, Asger Schnack, Samuel Rachlin, Inger Christensen, Suzanne Brøgger, Henrik Bjelke (hvis I kan huske ham?), Anette Eriksen, Ole Vincent Larsen, Jørgen Nash, Ib Michael, David Fauverholt, Peter Poulsen, F.P. Jac, Karsten Vogel og Hendes Majestæt Dronning Magrethe.

Se - det var et semester!

Peter Stein Larsen &
Ole Nedergaard Thomsen
ex-klokkere.

Kampen om Kommunitetet

Da Undervisningsministerium og universitet i 1984 gennemtvang iværksættelse af Kollegiesamvirket, hvorved Kommunitetets årlige afkast skulle anvendes også til Borch's, Elers' og Valkendorfs kollegier, var det en forudsætning, at alle fire kollegier forinden skulle være sat i stand. Offentlige og private midler til et beløb af ca. 11 mio. kr var blevet brugt, men i hvert fald Regensens tilstand lod stadig meget tilbage at ønske. Kollegiesamvirkets anspændte økonomi åbnede ingen mulighed for at afbøde manglerne. Forgæves havde vi over for myndighederne påpeget, at planen om den udvidede anvendelse af Kommunitetsmidlerne var dømt til at mislykkes, fordi der ikke var reserver af fornødent omfang, og fordi huslejen af samme grund snart ville nå urealistiske højder, såfremt bygningerne skulle istandsættes og vedligeholdes for Kollegiesamvirkets egne midler (d.v.s. Kommunitetets afkast + husleje). De dystre udsigter fik både universitet og Kollegiesamvirket til at pege på, at Rektors administration rådede over Kommunitetsbygningen for en latterligt ringe husleje. Denne kendsgerning satte - sammen med Regensens Krystalgadefløjs ringe tilstand - gang i et forløb, som endnu ikke er afsluttet.

I 1984 forhandlede kollegiesamvirket med Boligministeriet om de nødvendige midler til en pilotering af Krystalgadefløjen, der sank mere end tilrådeligt. Først, da aviserne begyndte at skrive om "Rotter på Regensen", kom der gang i forhandlingerne. Det besluttedes i december 1984, at en grundig beskrivelse af Regensbygningers tilstand skulle udarbejdes med henblik på at tilvejebringe de fornødne midler, så at ikke blot piloteringen, men også en række andre vigtige istandsættelser kunne foretages. Rapporten afleveredes den 1. oktober 1985. Den viste, at der var behov for godt 13 mio. kr. excl. moms. Endnu et år hengik, men i november 1986 begyndte sagen at rulle. Vi blev kaldt til møde i Undervisningsministeriets Byggedirektorat den 14. november. Vi fik at vide, at midlerne nu var bragt til veje ved fire ministeriers samvirken, men betingelsen var, at Undervisningsministeriet til gengæld "købte" (senere: "overtog") Kommunitetsbygningen, og et svar skulle gives med få dages varsel. Hvis vi ikke kunne eller ville det, forsvandt bevillingen igen, inden den var skaffet til veje. Jeg protesterede i en brevveksling med ministeren, men kollegiesamvirkets bestyrelse fandt sig tvunget til at acceptere vilkårene. Byggesagen begyndte i januar 1987. Den 1. juli 1987 skulle ministeriet i henhold til aktstykket overtage Kommunitetsbygningen, men den 23. juni s.å. klagede jeg til Ombudsmanden, idet jeg påstod, at ministeriet ikke havde ret til at lægge beslag på Kommunitetets/Kollegiesamvirkets ejendom. Omtrent samtidigt engagerede Kollegiesamvirket på mit forslag en vurderingsinspektør fra Kreditforeningen Danmark med henblik på en vurdering af ejendommens faktiske handelsværdi. Kendelsen lød på 45 mio. kr. Resten af året fortsatte sagen hos Ombudsmanden, der i sit endelige svar (marts 1988) erklærede aktstykkets passus om overtagelse af Kommunitetsbygningen for en nullitet. Ministeriet sendte sagen til Fondsregistret, der efter 1. januar 1988 er en fondsmyndighed, og dér beror sagen i øjeblikket. Samtidig gav ministeriet Folketingets Finansudvalg en redegørelse, hvori man også meddelte, at den del af den oprindelige bevilling, der

endnu ikke var brugt eller skrevet kontrakt om, indtil videre ville blive tilbageholdt.

I mellemtiden nærmer byggesagen sin afslutning. Det, der var ment som en hovedistandsættelse, er nu svært reduceret i forhold til det planlagte. Ministeriet frigav en million af det båndlagte beløb på 2,3 mio. til udbedring af svampeskader i kirkefløjen. Bortset fra de tiloversblevne 1,3 mio. kr., som altså ikke kan anvendes for tiden, er pengene brugt op. Den indvendige istandsættelse er blevet nedskåret til et absolut minimum - med udsigt til store udgifter i fremtiden til udskiftning af ødelagte varmerør m.v., og ironisk nok er der ikke penge til en fornyelse af kloakerne og den deraf følgende omlægning af gården. Det vil altså sige, at den store fornyelse, der var planlagt, ikke lod sig gennemføre til bunds, men værre er det dog, at der ikke er midler til at bekæmpe rotterne, med mindre ministeriet skulle vise sig tilbøjeligt til at frigive de tilbageholdte midler. Det ville være trist, hvis det, der satte hele sagen i gang, skulle være uændret ved anstrengelsernes ophør.

I mellemtiden har Universitets rektor stadig billige kontorer på Kollegiesamvirkets, d.v.s. på 160 studenters bekostning. Ombudsmanden er ikke i tvivl om, at Kommunitetsbygningen tilhører Kommunitetet/Kollegiesamvirket - med fuld ret til økonomisk udnyttelse af denne kostbare ejendom. Nu venter vi spændt på, om STATSMAGTEN har flere gode ideer i baghånden, eller om lov og ret har gyldighed.

Leif Grane

Regensens restaurering

Istandsættelsesarbejdet på Regensen har nu pågået i snart et og et halvt år. En undersøgelse af Regensens tilstand afslørede i 1986, at det var så galt fat at øjeblikkelig igangsættelse var påkrævet. Bl.a. var krystalfløjen fra porten til løngangen sunket og sank fortsat og måtte derfor piloteres. Tagene var generelt i så dårlig stand at udskiftning og omlægning var nødvendig.

Efter at der var bevilget penge begyndte arbejdet i foråret 1987 med rømning af 1. og 2. gang. Gulvene blev her brækket op, og der blev gravet op indvendig, hvorefter ca. 70 m² beton blev indledt, så krystalfløjen står herefter fast. Dernæst blev værelserne istandsat med nye gulve og maling og køkkenerne blev udskiftet. Herefter fik 1. og 2. gang funktion som hotelgange for beboerne på 3. og 4. gang.

Udskiftningen af tagene begyndtes i sensommeren 87' og forløb planmæssigt, da de bærende elementer var i så god stand, at de kunne genanvendes. "Nye, gamle" tegl blev lagt på St. Kannikestrædefløjen og Krystalfløjen indtil porten. Helt nye tegl blev lagt på Kasernen. Den sidste del af Krystalfløjens tag blev skønned i så god stand, at udskiftning ikke var nødvendig. Taglægningen på beboelsesfløjen afsluttedes i april 88'. Kirkefløjens tagkonstruktion som herefter stod for tur viste sig at være angrebet af ægte hussvamp, hvilket gjorde en næsten total udskiftning af spær og lægter nødvendig.

Mørtelen, som holdt klokkertårnet sammen, var også smuldret væk, så det måtte skiftes og mures op påny. Samtidig blev tårnuret og morgenstjernen nedtaget og restaureret. Den hårde medfart Kirkefløjen gennemgik satte også sit præg på Store Sal, hvis loft og vægge nogle steder måtte brydes ned. Store Sal blev derfor lukket af og var som beskrevet andetsteds ikke tilgængelig til årets Lindebal. Efter tagarbejdet var afsluttet i september 88' udskiftedes gulvet i Store Sal og malerarbejdet pågår i øjeblikket og forventes afsluttet til revyen d. 26. november, hvis alt går planmæssigt.

Samtidig med tagene er indendørsrestaureringen forløbet med maling af hårdest trængende værelser og helt nye køkkener på 3. og 4. gang. De 2 store køkkener på 6. gang er blevet istandsat og forsynet med nye gasblus, ovne og emhætter. Derudover der lavet to helt nye køkkener - det ene på 6. gang, 2 sal, hvor et værelse blev inddraget, så der nu er 3 køkkener oven på hinanden. Det andet er kommet Kystdefinitionen til gode. Det er indrettet i en del af del af det gamle loft på 6. gang og har skrå vægge og bjælker samt to tagvinduer, hvorfra man har den skønneste udsigt mod Rundetårn. De 4 kasernefløjskøkkener er i øjeblikket ved at være færdige og er nye helt igennem - køleskabene er kommet ind fra gangen og branddøren er flyttet ud på gangen, så køkkenet ikke belastes af den svingende dør, hvorigennem mere eller mindre afklædte folk på vej i bad passerede. Af andre ting kan nævnes, at VP's lejlighed også er blevet malet og nu, så mange år efter VP's død, først fungerer som fællesrum. Køkkenet er nyt og kan bruges af regensianere sammen med spisestuen, som er møbleret med spiseplass til 12 personer ved fødselsdage, foreningsmiddage m.m. Den ene store stue fungerer også som "avislæsestue" og den anden (mod Krystalgade) er ved at blive ny fjernsynsstue.

Til slut vil jeg nævne, at da restaureringen af Kirkefløjen næsten var slut, øvedes der hævværk mod Morgenstjernen på toppen af klocketårnet. Skaden var ikke større end at 2 fakler knækkede af. Under reparationen raslede en rulle papir ud, som viste sig at være anbragt der ved opførelsen af kasernefløjen i 1908. Papiret omtaler arbejdet på Regensen samt de mennesker som ledede og udførte det - arkitekt, mestre m.v. Desuden er klokkeren nævnt. Ved genopsætningen af den reparerede morgenstjerne blev originalpapiret lagt tilbage efter at være kopieret og et nyt ark blev vedlagt med tilsvarende oplysninger om de nuværende forhold på Regensen. En kopi af dokumentet findes andetsteds i bladet.

Klokker i efterårssemestret 1988
Boye Lagerbon.

Regensiansamfundets udflugt sommer 1988

Lørdag den 3. september kl. 10 mødtes 48 veloplagte og rimeligt morgenduelige medlemmer og ægtefæller ved Frimurerlogens enorme søjleportal Blegdamsvej 23, hvor vi blev budt velkommen og vist rundt af fire ordensbrødre, der undervejs fortalte en del om logens tradition og arbejde uden dog at løfte sløret for de ritualer, som kun er kendt af de medlemmer, der har oplevet dem. Men noget fik vi da at høre, bl.a. at der er ialt 115 loger i Danmark med samlet 10.218 medlemmer, at man for at være medlem skal være døbt, at Den danske Frimurerorden i forrige århundrede, da bl.a. H.C. Ørsted var medlem, har haft til huse i Kronprinsensgade 7 og senere fik adresse et andet sted i København, før ejendommen på Blegdamsvej med de mere end 300 sale blev taget i brug i vort århundrede; denne ejendom blev i den sidste del af besættelsen inddraget af tyskerne og senere - skæbnens ironi! - brugt af en kommunistisk frihedsgruppe som "base"; tyskerne og ikke mindst frihedskæmpernes besøg i bygningen gjorde det nødvendigt med en gennemgribende restaurering, hvorefter ejendommen genindviedes til sit oprindelige formål ved en højtidelighed i 1947. Som det sidste inden den udmærkede frokost så vi museet, som er det tredje-største frimurermuseum i verden; bl.a. var den kongelige afdeling med erindringer fra Frederik VII, Christian IX, Frederik VIII og Christian X, der alle var stormestre i ordenen, spændende og rummede nogle meget værdifulde ædelstensbesatte ringe. Som sagt var det en udmærket frokost, der efter rundvisningen blev nydt i logens restaurant, som iøvrigt er en vigtig bestanddel af logen, idet et normalt møde fra kl. 19 til kl. 23 altid indbefatter brodermåltidet, der indtages i restauranten. Under kaffen var der lejlighed til at stille spørgsmål til de fire logebrødre, og der viste sig at være en endog meget stor spørgelyst, der affødte udmærkede og kun svagt dunkle svar! Vi kunne godt have brugt mere tid til spørgsmål og svar, men arrangementet skulle slutte kl. 14.00, og det kom det også til.

Alt i alt: en lørdag ud over det sædvanlige.

Kjeld Jørgensen

Får 1908 den 12 August blev denne Morgenstjerne opsat paa Regensens Kirkefj. Samme Aar istandsattes alle Regensbygninger ind- og indvendigt, og den nye Tilbygning paa Trinitatis Præstegaards Grund togis i Brug den 1de Juni d. a. Brægang og de gl. Bygningers Istandsættelse ventis fuldført den 1de November d. a. Martin Borch var Architect for Arbejdet. Svend Koch og O. K. Nobel ledede Ingeniørarbejdet, og C. Winck var Bygningsskonduktør.

Følgende Haandværkere udførte Arbejdet: Mårmestrene Høllbøll & Poul Poulsen med Måreformand Jensen. Tømmermester Axel Humack og Knud Veig. Smedmester Julius Möller & Søn, sammen med a/s „Silvan“ Bygningsarbejdet. Blikkendazger, Gas- og Vandmester Vilh. Lange, der opsaa forfærdigede denne Morgenstjerne. Smedmester Chr. Jensen & Sønner. Malermester Chr. Thorsen. Gjæster Wiedt. Sadelmager Agner Brøndsen. Smedmester Brunch - en Del Möbler (Natbords, Spejle), Smedmester Jül. Möller & Søn - en Del Möbler (Skabe, Bords, Kiole). Formaat Hans & Jørgen Larsen: Stenhugger- og Kloakarbejde. Billedhugger Lauritz Petersen. Modeller til Universitetets Skjold, Månlunger, Skjold over Krystalgadeport og indvendig Stük. Billedhugger Morte Modeller til Restaurering af gamle Skjolde mod Købmagergade og Kræmmerstræde. Mathiesen & Dittmann Støbegyds. Borussen & Danstrup Jernkonstruktioner efter Professor Ostfeldts Udrøgning. Ludvigsen & Hermann Badindretning.

af Rigsdagin har til Nybygningen været bevillet 150.000 Kr., hvortil kom som Bidrag fra Kommunen for de tabte Værdier bag Brægangen 22.600 Kr. Endvidere er af Rigsdagin bevillet til de gamle Bygningers Istandsættelse i Finansaaret 1906-07 20.000 Kr., i Finansaaret 1908-09 33.400 Kr. og endvidere i samme Aar en Efterbevilning paa 10.450 Kr. Til Vaskeskummer i den gl. Bygning beviljedes 8000 Kr., til Möbler i den gl. og nye Del 20.000 Kr. Kommunen betaler Brægangen til Beløb c: 50.000 Kr.

Regnsprovt var Professor, Dr. jur. Jül. Lassen. Viceprovt Justitsraad Schouboe. Student Lind var Aarls klokker og Portneren hed Frederiksen

Gid, Morgenstjerne, du i mange Aar
maa lyse over denne gamle Gaard
og altid skue under Lindens Blad
en kraftig Ungdom, dygtig, dansk og glad.